

Σεπτέμβριος, 1976. Πεζόδρομος οδού Μηλιώνη. Σχέδια επί χάρτου ολοκληρώθηκαν: "αποστακτήριο" αρωμάτων, μια μυστική είσοδος ανοίχθηκε και η δύναμη των αισθήσεων υπήρξε καθοριστική. Ένα χώρος με εκλεκτά προϊόντα περιποίησης, βαμβακερά ονειρικής υφής, αντικείμενα που θα κοσμούσαν ένα παρισινό boudoir. Το βασίλειο της γυναικείας αυταρέσκειας βρήκε το πρώτο του καταφύγιο στο κέντρο της Αθήνας. Ένα σημείο που ξεκίνησε να λειτουργεί και εξ' αρχής απέκτησε "πιστούς" φιλοξενούμενους, ανθρώπους που εκτίμησαν το χαμόγελο, το ενδιαφέρον και εμπιστεύθηκαν μια ξεχωριστή αισθητική για κάθε θεμελιώδη τελικά λεπτομέρεια που κάνει οτιδήποτε καθημερινό και χρηστικό, ξεχωριστό. Οι αισθήσεις άλλωστε είναι ο μόνος τρόπος για να κατανοήσουμε τον κόσμο γύρω μας. Και το δώρο της ευζωίας είναι κάτι που ο καθένας μας θα πρέπει να κατακτήσει. Για λίγες στιγμές ευτυχίας άλλωστε αξίζει να συνεχίζουμε. Και αυτό είναι κάτι που πάντα με γοήτευε: η λάμψη και η δυναμική ομορφιά ενός ανθρώπου που χαμογελά. Αυτός ήταν πάντα ο σκοπός μου.

Σας ευχαριστώ,

Ελισάβετ